

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 445/2011-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. októbra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. M. B., B., zastúpeného advokátkou JUDr. A. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 120/10 z 30. marca 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. M. B. **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. augusta 2011 doručená sťažnosť JUDr. M. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 120/10 z 30. marca 2011 (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že „Dňa 15.03.2011 bolo sťažovateľovi uznesením vyšetrovateľa P. pod ČVS: PPZ - 103/BPK-S-2010 vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov... pre zločin prijímania úplatku podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 329 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov...

Proti uzneseniu o vznesení obvinenia sa sťažovateľ v zákonnej lehote do zápisnice o výsluchu obvineného podal sťažnosť o ktorej rozhodol prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry uznesením zo dňa 30. 03. 2011, sp. zn. VII/2 GV 120/10 tak, že sťažnosť podanú sťažovateľom ako obvineným zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. pretože nie je dôvodná...“ .

Sťažovateľ vidí porušenie svojich práv v nezákonnosti uznesenia úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 GV 120/10-39 z 30.marca 2011 a na základe toho ústavný súd žiada, aby po preskúmaní veci takto rozhodol:

„1. Základné právo JUDr. M. B. na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry..., č. k. VII/2 GV 120/10-39 z 30.03.2011 porušené bolo.

2. Uznesenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry..., č. k. VII/2 GV 120/10-39 z 30. 03. 2011 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

3. Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry... je povinný uhradiť peňažnú sumu vo výške 10.000,- EUR JUDr. M. B. ako primerané finančné zadostučinenie do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry... je povinný uhradiť JUDr. M. B. trovy právneho zastúpenia v sume 261,82 EUR na účet jeho právnej zástupkyne... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo

slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti v rámci predbežného prerokovania návrhu v zmysle § 25 zákona o ústavnom súde vychádza zo svojej konštantnej judikatúry, podľa ktorej sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02, IV. ÚS 50/03, II. ÚS 223/06).

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je tvrdené porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozhodnutím úradu špeciálnej prokuratúry z 30. marca 2011.

Zo sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že vo veci sťažovateľom podanej sťažnosti zo 16. marca 2011 proti uzneseniu vyšetrovateľa P. z 15. marca 2011 sp. zn. ČVS: PPZ-103/BPK-S-2010 o vznesení obvinenia rozhodol úrad špeciálnej prokuratúry uznesením sp. zn. VII/2 Gv 120/10 z 30. marca 2011 tak, že ju zamietol ako nedôvodnú. Predmetné uznesenie úradu špeciálnej prokuratúry bolo doručené sťažovateľovi do vlastných rúk 7. apríla 2011.

Sťažnosť sťažovateľa však bola ústavnému súdu doručená až 31. augusta 2011, teda ústavný súd nemal inú možnosť, len jeho sťažnosť odmietnuť pre oneskorenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2011